

WOJCIECH KOZIEJOWSKI

ur. 1943; Osmolice

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL, współczesność
Słowa kluczowe	projekt Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów, twórczość, pisanie wierszy, poezja

Moje wiersze

Mnie one niesamowicie wzruszają. Oceniam je nie jako swoje, tylko jako pewne wydarzenie artystyczne - co ten młody człowiek przeżywał, zwątpienie na przykład. Pierwszy wiersz:

„Obłudo młodości,
niedoszłe marzenia,
spadłaś jak deszcz na ziemię,
siejąc rozgoryczenia.

Nie raz przyniesiesz nadziei skrawek
lub nawet radości chwilę,
lecz potem znów smutny ranek zamglony nadzieją,
jak podróżny w pyłe”
Mając 15 lat, taki wiersz. Teraz mam dużo wierszy.

Był dąb przy drodze, przy którym stawałem bardzo często. W pewnym momencie, idę któregoś dnia –wyłamane krzaki, pniak, wycięte. Koźmi to wyrwali wszystko. Niby normalna rzecz. Las jest prywatny, ktoś to wyciął. Bardzo często leśnik przybija pieczęć na pniaku, i jest wszystko w porządku. Najczęściej nie ma tej pieczęci, ludzie rwą. I ja napisałem tak:

„Ścieli dęba w lesie,
pniak szczerbaty straszy,
po lesie się niesie,
bezdomy szloch ptasi,
zacząłem liczyć jego rany, stoje,
był to mój rówieśnik,

a daty są moje,
Boże, ja się boję”

Data i miejsce nagrania	2013-09-10, Lublin
Rozmawiał/a	Piotr Lasota
Redakcja	Małgorzata Maciejewska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"